Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 28ης Μαΐου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Μεταφορά αποβλήτων – Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 – Διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης – Γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης – Παράρτημα IIIA – Μείγμα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί – Καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας – Ανεπιθύμητες ύλες – Μόλυνση μείγματος από άλλα υλικά – Αξιοποίηση με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο»

Στην υπόθεση C-654/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (διοικητικό πρωτοδικείο Στουτγάρδης, Γερμανία) με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Οκτωβρίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Interseroh Dienstleistungs GmbH

κατά

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič και K. Λυκούργο (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Krausenböck, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Interseroh Dienstleistungs GmbH, εκπροσωπούμενη από τους A. Oexle και T. Lammers, Rechtsanwälte,

– η SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH, εκπροσωπούμενη από την H. S. Wirsing και τον E. Beathalter, Rechtsanwälte,

– η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman και M. A. M. De Ree,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις L. Haasbeek και A. C. Becker,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2002 της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 294, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1013/2006).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Interseroh Dienstleistungs GmbH (στο εξής: Interseroh) και της SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (υπηρεσίας ειδικών αποβλήτων του ομόσπονδου κράτους της Βάδης-Βιρτεμβέργης, στο εξής: SAA), σχετικά με την άρνηση της τελευταίας να εξαιρέσει τη μεταφορά μείγματος απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί καθώς και άλλων υλικών από τη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπει ο κανονισμός 1013/2006.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

3 Το άρθρο 1 της Σύμβασης για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους, η οποία υπεγράφη στη Βασιλεία στις 22 Μαρτίου 1989 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 (ΕΕ 1993, L 39, σ. 1), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: Σύμβαση της Βασιλείας), επιγραφόμενο «Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχείο α′, τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, τα παρακάτω απόβλητα που γίνονται αντικείμενο διασυνοριακών κινήσεων, θα θεωρούνται ως επικίνδυνα απόβλητα:

α) Τα απόβλητα που ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες που περιγράφονται στο Παράρτημα I, έκτος εάν δεν έχουν κανένα από τα χαρακτηριστικά που προσδιορίζονται στο Παράρτημα III

[…]»

4 Η εισαγωγική φράση του παραρτήματος IX της εν λόγω σύμβασης έχει ως εξής:

«Τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παρόν παράρτημα δεν καλύπτονται από το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της Σύμβασης, εκτός εάν περιέχουν υλικά του παραρτήματος I σε βαθμό που να τους προσδίδει ένα από τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά του παραρτήματος III.»

5 Ο κατάλογος B3 του παραρτήματος αυτού αφορά τα «Απόβλητα που περιέχουν κυρίως οργανικά συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και ανόργανες ύλες». Ο εν λόγω κατάλογος B3 περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την καταχώριση B3020, η οποία έχει ως εξής:

«B3020 Απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί

Τα ακόλουθα υλικά, υπό τον όρο ότι δεν έχουν αναμειχθεί με επικίνδυνα απόβλητα:

Απόβλητα και απορρίμματα της παραγωγής χαρτιού ή χαρτονιού από:

– αλεύκαστο χαρτί ή χαρτόνι ή κυματοειδές χαρτί ή χαρτόνι

– άλλου τύπου χαρτί ή χαρτόνι, που παράγεται κυρίως από χαρτοπολτό χημικώς λευκασμένο, μη χρωματισμένο στη μάζα του

– χαρτί ή χαρτόνι που παράγεται κυρίως από μηχανικό χαρτοπολτό (π.χ. εφημερίδες, περιοδικά και παρόμοια έντυπα)

– άλλα είδη, στα οποία συμπεριλαμβάνονται χωρίς η απαρίθμηση να είναι περιοριστική:

  – επικολλητά χαρτόνια

  – αξεδιάλεχτο άχρηστο υλικό».

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2006/12/ΕΚ

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 114, σ. 9), προέβλεπε τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, ιδίως δε:

α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος, ούτε για την πανίδα και τη χλωρίδα·

β) χωρίς να προκαλούνται ενοχλήσεις από το θόρυβο ή τις οσμές·

γ) χωρίς να βλάπτονται οι τοποθεσίες και τα τοπία που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.»

Ο κανονισμός 1013/2006

7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 και 39 του κανονισμού 1013/2006 έχουν ως εξής:

«(1) Ο κύριος και εξέχων στόχος και συνιστώσα του παρόντος κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος […]

[…]

(3) Η απόφαση [93/98] αφορούσε τη σύναψη, για λογαριασμό της Κοινότητας, της Σύμβασης της Βασιλείας […], στην οποία η Κοινότητα είναι μέρος από το 1994. […]

[…]

(5) Εν όψει του γεγονότος ότι η Κοινότητα έχει εγκρίνει την απόφαση C(2001) 107/τελικό του Συμβουλίου του [Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)], σχετικά με την αναθεώρηση της απόφασης C(1992) 39/τελικό, για τον έλεγχο των διασυνοριακών διακινήσεων αποβλήτων προοριζομένων για εργασίες αξιοποίησης ("απόφαση του ΟΟΣΑ"), ώστε να εναρμονισθούν οι κατάλογοι αποβλήτων με τη Σύμβαση της Βασιλείας και να αναθεωρηθούν ορισμένες άλλες απαιτήσεις, είναι αναγκαίο να ενσωματωθεί το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης στην κοινοτική νομοθεσία.

[…]

(7) Είναι σημαντικό να οργανωθούν και να ρυθμισθούν η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η ανάγκη διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και να επιδιωχθεί η ευρύτερη ενιαία εφαρμογή του κανονισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα.

(8) Είναι σημαντικό επίσης να υπάρχει κατά νουν η απαίτηση του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της Σύμβασης της Βασιλείας ότι πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο οι μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων, σε συνάρτηση με την αποτελεσματική και περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση των εν λόγω αποβλήτων.

[…]

(14) Στην περίπτωση των μεταφορών […] αποβλήτων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, ΙΙΙΑ ή ΙΙΙΒ προοριζόμενων για εργασίες αξιοποίησης, είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται η βέλτιστη παρακολούθηση και ο έλεγχος, με απαίτηση προηγούμενης γραπτής συγκατάθεσης για τις μεταφορές αυτές. […]

(15) Στην περίπτωση των μεταφορών αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, ΙΙΙΑ ή ΙΙΙΒ προοριζόμενων για εργασίες αξιοποίησης, είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται ελάχιστο επίπεδο παρακολούθησης και ελέγχου, απαιτώντας να συνοδεύονται οι μεταφορές αυτές από ορισμένες πληροφορίες.

[…]

(33) Θα πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι, σύμφωνα με την οδηγία [2006/12] και άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων, τα απόβλητα που μεταφέρονται εντός της Κοινότητας καθώς και τα απόβλητα που εισάγονται στην Κοινότητα, τυγχάνουν τέτοιας διαχείρισης ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και να μην χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων της αξιοποίησης ή της διάθεσης στη χώρα προορισμού. […]

[…]

(39) Κατά την εξέταση των μιγμάτων αποβλήτων για να προστεθούν στο παράρτημα ΙΙΙΑ, θα πρέπει να εξετάζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: οι ιδιότητες των αποβλήτων, όπως πιθανά επικίνδυνα χαρακτηριστικά, δυνατότητα μόλυνσης και φυσική κατάσταση των αποβλήτων, διαχειριστικές

πτυχές, όπως η τεχνολογική δυνατότητα αξιοποίησής τους και περιβαλλοντικά οφέλη που προκύπτουν από τη διαδικασία αξιοποίησης, στα οποία συμπεριλαμβάνεται το κατά πόσον υπάρχουν κίνδυνοι παρεμπόδισης της περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης των αποβλήτων. […]»

8 Το άρθρο 2, σημεία 3 και 8, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[…]

3. “μείγμα αποβλήτων”, απόβλητο που προέρχεται από σκόπιμη ή μη σκόπιμη ανάμειξη δύο ή περισσοτέρων διαφορετικών αποβλήτων και για την οποία δεν υπάρχει μια ενιαία καταχώριση στα παραρτήματα ΙΙΙ, ΙΙΙ Β, IV και IVA. Απόβλητα που μεταφέρονται με ενιαία μεταφορά αποβλήτων, αποτελούμενη από δύο ή περισσότερα απόβλητα, όπου καθένα από τα απόβλητα είναι διαχωρισμένο, δεν συνιστούν μείγμα αποβλήτων·

[…]

8. “περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση”, η λήψη όλων των πρακτικά δυνατόν μέτρων ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διαχείριση των αποβλήτων λαμβάνει χώρα έτσι ώστε να προστατεύονται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον από τις δυσμενείς επιπτώσεις που ενδέχεται να προκύψουν από τα εν λόγω απόβλητα».

9 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Γενικό διαδικαστικό πλαίσιο», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Οι μεταφορές των ακόλουθων αποβλήτων υπόκεινται στη διαδικασία της προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης, κατά τα οριζόμενα από τις διατάξεις του παρόντος τίτλου:

[…]

β) εάν προορίζονται για εργασίες αξιοποίησης:

[…]

iii) τα απόβλητα που δεν είναι ταξινομημένα σε ενιαία καταχώριση σε κανένα από τα παραρτήματα ΙΙΙ, ΙΙΙΒ, IV ή IVA·

iv) τα μείγματα αποβλήτων που δεν είναι ταξινομημένα σε ενιαία καταχώριση σε κανένα από τα παραρτήματα ΙΙΙ, ΙΙΙΒ, IV ή IVA, εκτός αν απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙΑ.

2. Οι μεταφορές των ακόλουθων αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, του άρθρου 18, εφόσον η ποσότητα των μεταφερόμενων αποβλήτων υπερβαίνει τα 20 κιλά:

α) τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ ή ΙΙΙΒ·

β) τα μείγματα, τα οποία δεν ταξινομούνται σε μία ενιαία καταχώριση στο παράρτημα ΙΙΙ, δύο ή περισσοτέρων αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, υπό τον όρο ότι η σύνθεση των μιγμάτων αυτών δεν μειώνει τη δυνατότητα περιβαλλοντικά ασφαλούς αξιοποίησης και ότι τα μείγματα αυτά απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙΑ, σύμφωνα με το άρθρο 58.

[…]»

10 Τα άρθρα 4 επ. του κανονισμού 1013/2006 προβλέπουν τις λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης.

11 Το άρθρο 18 του κανονισμού αυτού καθορίζει τις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, κατά τις οποίες τα απόβλητα που μνημονεύονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού πρέπει να συνοδεύονται από ορισμένες πληροφορίες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται το έντυπο του παραρτήματος VII του ίδιου κανονισμού.

12 Το άρθρο 28 του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Διαφωνία σε θέματα ταξινόμησης», προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Εάν οι αρμόδιες αρχές αποστολής και προορισμού δεν μπορούν να συμφωνήσουν σχετικά με την ταξινόμηση των κοινοποιημένων αποβλήτων, όπως αυτά απαριθμούνται στο παράρτημα III, IIIA, IIIB ή IV, τα απόβλητα θεωρείται ότι απαριθμούνται στο παράρτημα IV.»

13 Το άρθρο 49 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Προστασία του περιβάλλοντος», ορίζει στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Ο παραγωγός, ο κοινοποιών και άλλες επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη μεταφορά αποβλήτων και/ή στην αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες ώστε να διασφαλίζουν ότι τα απόβλητα που μεταφέρουν, τυγχάνουν διαχείρισης έτσι ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς και κατά την αξιοποίηση και τη διάθεση. Ιδίως, όταν η μεταφορά λαμβάνει χώρα στην Κοινότητα, τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας [2006/12] και της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων.»

14 Το παράρτημα ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού φέρει τον τίτλο «Κατάλογος αποβλήτων που υπόκεινται στη γενική απαίτηση ενημέρωσης του άρθρου 18 ("πράσινος" κατάλογος αποβλήτων)». Το εισαγωγικό μέρος του έχει ως εξής:

«Ανεξάρτητα από το εάν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτόν, τα απόβλητα δεν είναι δυνατόν να υπόκεινται στη γενική απαίτηση να συνοδεύονται από ορισμένες πληροφορίες, εάν έχουν μολυνθεί από άλλα υλικά, σε βαθμό που:

α) αυξάνει τους κινδύνους που σχετίζονται με τα απόβλητα αυτά τόσο ώστε να καθίστανται κατάλληλα να υπαχθούν στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης, λαμβανομένων υπόψη των επικίνδυνων χαρακτηριστικών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ 1991, L 377, σ. 20), η οποία καταργήθηκε με την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3)], ή

β) αποτρέπει την αξιοποίηση των αποβλήτων με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο.»

15 Το μέρος Ι του εν λόγω παραρτήματος ΙΙΙ προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΧ της Σύμβασης της Βασιλείας, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού 1013/2006 και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την καταχώριση Β3020, υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού.

16 Το παράρτημα ΙΙΙΑ του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Μείγματα δύο ή περισσοτέρων αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ και δεν ταξινομούνται σε ενιαία καταχώριση κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 2», ορίζει τα εξής:

«1. Ανεξάρτητα από το εάν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, τα μείγματα δεν είναι δυνατόν να υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης που καθορίζονται στο άρθρο 18, εάν έχουν μολυνθεί από άλλα υλικά, σε βαθμό που:

α) να αυξάνει τους κινδύνους που σχετίζονται με τα απόβλητα αυτά τόσο ώστε να καθίστανται κατάλληλα να υπαχθούν στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης, λαμβανομένων υπόψη των επικίνδυνων χαρακτηριστικών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας [91/689], ή

β) να αποτρέπει την ανάκτηση των αποβλήτων με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο.

[…]

3. Τα κάτωθι μείγματα αποβλήτων που ταξινομούνται σε επιμέρους περιπτώσεις ή υποπεριπτώσεις μιας ενιαίας καταχώρισης περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα:

[…]

ζ) μείγματα αποβλήτων που ταξινομούνται στο πλαίσιο της σύμβασης της Βασιλείας στην καταχώριση Β3020, εφόσον πρόκειται μόνο για αλεύκαστο χαρτί, χαρτόνι ή κυματοειδές χαρτί ή χαρτόνι, άλλα είδη χαρτί ή χαρτόνι, κυρίως από χαρτοπολτό χημικώς λευκασμένο, μη χρωματισμένο στη μάζα, χαρτί ή χαρτόνι κυρίως από μηχανικό χαρτοπολτό (π.χ. εφημερίδες, περιοδικά και παρόμοια έντυπα)·

[…]»

17 Στο παράρτημα V του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Απόβλητα που υπόκεινται στην απαγόρευση εξαγωγής του άρθρου 36», και συγκεκριμένα στο μέρος Ι, κατάλογος Β, παρατίθεται το παράρτημα ΙΧ της Σύμβασης της Βασιλείας. Η καταχώριση Β3020, η οποία περιλαμβάνεται στον τίτλο Β3 που επιγράφεται «Απόβλητα που περιέχουν κυρίως οργανικά συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και ανόργανες ύλες», έχει ως εξής:

«Β3020 Απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί

Τα ακόλουθα υλικά, υπό τον όρο ότι δεν έχουν αναμειχθεί με επικίνδυνα απόβλητα:

[Απόβλητα] και απορρίμματα της παραγωγής χαρτιού ή χαρτονιού από:

– αλεύκαστο χαρτί ή χαρτόνι ή κυματοειδές χαρτί ή χαρτόνι

– άλλου τύπου χαρτί ή χαρτόνι, που παράγεται κυρίως από χαρτοπολτό χημικώς λευκασμένο, μη χρωματισμένο στη μάζα του

– χαρτί ή χαρτόνι που παράγεται κυρίως από μηχανικό χαρτοπολτό (π.χ. εφημερίδες, περιοδικά και παρόμοια έντυπα)

– άλλα είδη, στα οποία συμπεριλαμβάνονται χωρίς η απαρίθμηση να είναι περιοριστική:
  1. επικολλητά χαρτόνια
  2. αξεδιάλεχτο άχρηστο υλικό».

Η οδηγία 2008/98

18 Το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, και ιδίως:

α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τα φυτά ή τα ζώα,

β) χωρίς να προκαλείται όχληση από θόρυβο ή οσμές, και

γ) χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς το τοπίο ή οι τοποθεσίες ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.»

19 Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας αυτής περιέχει εξηγήσεις σχετικά με τις διάφορες ιδιότητες των αποβλήτων που τα καθιστούν επικίνδυνα.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Η Interseroh είναι εταιρία με έδρα στη Γερμανία. Συλλέγει χρησιμοποιημένες συσκευασίες πώλησης, συγκεκριμένα δε ελαφρές συσκευασίες από χαρτί, οι οποίες προορίζονται για αξιοποίηση. Το προεπεξεργασμένο χρησιμοποιημένο χαρτί μεταφέρεται προκειμένου να ανακυκλωθεί σε εργοστάσιο στις Κάτω Χώρες, το οποίο εκμεταλλεύεται η ESKA Graphic Board BV (στο εξής: ESKA).

21 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι τα μεταφερόμενα απόβλητα πρέπει να αποτελούνται από μείγμα απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, ώστε κάθε τύπος αποβλήτων που αποτελεί μέρος του μείγματος να εμπίπτει στην πρώτη, τη δεύτερη ή την τρίτη περίπτωση της καταχώρισης Β3020 του παραρτήματος ΙΧ της Σύμβασης της Βασιλείας, το δε μείγμα αυτό περιέχει, επιπλέον, ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, αποτελούμενες από χαρτόνια συσκευασίας υγρών προϊόντων (έως 4 %), από πλαστικό (έως 3 %), από μέταλλο (έως 0,5 %), καθώς και από άλλες ξένες ύλες (έως 3,5 %), όπως γυαλί, πέτρες, υφαντικές ύλες ή καουτσούκ (στο εξής: επίμαχο μείγμα αποβλήτων). Οι τιμές αυτές αντιστοιχούν στα ανώτατα όρια που καθορίζει η ESKA.

22 Η SAA, η οποία είναι η αρχή που έχει την αρμοδιότητα για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί μεταφοράς αποβλήτων στο Land Baden-Württemberg (ομόσπονδο κράτος της Βάδης-Βιρτεμβέργης, Γερμανία), εκτελεί, μεταξύ άλλων, τα καθήκοντα που προβλέπει ο κανονισμός 1013/2006.

23 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι οι εργασίες μεταφοράς των τύπων μειγμάτων αποβλήτων όπως ο επίμαχος πραγματοποιούνταν βάσει των αδειών ελέγχου εξαγωγής τις οποίες χορηγούσαν η SAA και η αρμόδια ολλανδική αρχή, σύμφωνα με τη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπουν τα άρθρα 4 επ. του κανονισμού 1013/2006.

24 Στις 20 Μαΐου 2015 το τμήμα διοικητικών διαφορών του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας, Κάτω Χώρες) εξέδωσε υπέρ της ESKA απόφαση κατά την οποία ένας τύπος μείγματος αποβλήτων όπως ο επίμαχος, ανεξάρτητα από την παρουσία ανεπιθύμητων υλών, εμπίπτει στην κλάση Β3020 του παραρτήματος ΙΧ της Σύμβασης της Βασιλείας, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1013/2006, και, κατά συνέπεια, στον κατάλογο των αποβλήτων που υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού.

25 Στηριζόμενη στην ως άνω απόφαση, η Interseroh ζήτησε από την SAA να κατατάξει το επίμαχο μείγμα αποβλήτων μεταξύ των αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1013/2006.

26 Η SAA απέρριψε το αίτημα αυτό διότι, αφενός, το εν λόγω μείγμα αποβλήτων δεν ενέπιπτε εξ ολοκλήρου σε κάποια από τις τέσσερις περιπτώσεις της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας. Ειδικότερα, το μείγμα αυτό δεν ενέπιπτε στην τέταρτη περίπτωση της εν λόγω καταχώρισης, δεδομένου ότι η περίπτωση αυτή δεν συνιστά υπολειμματική κατηγορία για τα μείγματα διαφορετικής προέλευσης και σύνθεσης. Αφετέρου, η SAA έκρινε ότι η ταξινόμηση του εν λόγω μείγματος στο παράρτημα IIIA του κανονισμού 1013/2006 αποκλειόταν λόγω του υπερβολικά υψηλού ποσοστού ανεπιθύμητων υλών στο μείγμα.

27 Την 1η Ιουνίου 2016 η Interseroh άσκησε προσφυγή ενώπιον του Verwaltungsgericht Stuttgart (διοικητικού πρωτοδικείου Στουτγάρδης, Γερμανία), ζητώντας να διαπιστωθεί ότι, για τη μεταφορά του επίμαχου μείγματος αποβλήτων, δεν υπόκειται στην υποχρέωση κοινοποίησης, αλλά μόνο στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού 1013/2006.

28 Συναφώς, το δικαστήριο αυτό διερωτάται αν η καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας περιλαμβάνει τα μείγματα αποβλήτων τα οποία δημιουργούνται από απόβλητα των τριών πρώτων περιπτώσεων της καταχώρισης αυτής και τα οποία περιέχουν, επιπλέον, ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, ή αν η εν λόγω καταχώριση αφορά αποκλειστικά τα απόβλητα που συνίστανται σε ένα μόνον είδος αποβλήτων, με αποτέλεσμα τα ως άνω μείγματα να εμπίπτουν μόνο στο σημείο 3, στοιχείο ζ′, του παραρτήματος IIIA του κανονισμού 1013/2006.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Stuttgart (διοικητικό πρωτοδικείο Στουτγάρδης) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού [1013/2006] […] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μείγματα από απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, τα οποία – έχοντας τέτοια σύνθεση ώστε τα κλάσματα των απορριμμάτων, θεωρούμενα κάθε φορά μεμονωμένα, να– εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχωρίσεως B3020 του παραρτήματος IX της Συμβάσεως της Βασιλείας και, επιπλέον, περιέχουν ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, εμπίπτουν στον κωδικό B3020 [του παραρτήματος IX] της Συμβάσεως της Βασιλείας και, συνεπώς, υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημερώσεως του άρθρου 18 και όχι στην υποχρέωση κοινοποιήσεως που προβλέπει το άρθρο 4;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού [1013/2006] […] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μείγματα από απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, τα οποία – έχοντας τέτοια σύνθεση ώστε τα κλάσματα των απορριμμάτων, θεωρούμενα κάθε φορά μεμονωμένα, να– εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχωρίσεως B3020 του παραρτήματος IX της Συμβάσεως της Βασιλείας και, επιπλέον, περιέχουν ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, δεν κατατάσσονται στο σημείο 3, στοιχείο ζ′, του παραρτήματος IIIA και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημερώσεως του άρθρου 18, αλλά [υπόκεινται] στην υποχρέωση κοινοποιήσεως που προβλέπει το άρθρο 4;»

Επί του αιτήματος επανάληψης της προφορικής διαδικασίας

30 Μετά την ανάπτυξη των προτάσεων της γενικής εισαγγελέα, η Interseroh ζήτησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Φεβρουαρίου 2020, να διαταχθεί η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

31 Προς στήριξη του αιτήματός της, η Interseroh προέβαλε, κατ' ουσίαν, ότι οι προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στηρίζονται σε νέα στοιχεία, επί των οποίων δεν έχει ακόμη διεξαχθεί συζήτηση μεταξύ των διαδίκων. Η Interseroh παραπέμπει, ειδικότερα, στα σημεία 35 έως 48, 59, 68 και 74 των προτάσεων αυτών. Προσθέτει, συναφώς, ότι το ζήτημα της συνεκτικής ερμηνείας της νομοθεσίας περί αποβλήτων δεν τέθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Εξάλλου, με το αίτημά της για επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, η Interseroh αμφισβητεί από διάφορες απόψεις τον τρόπο με τον οποίο η γενική εισαγγελέας ερμήνευσε, στις προτάσεις της, τον κανονισμό 1013/2006.

32 Υπενθυμίζεται αφενός ότι, δυνάμει του άρθρου 252, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ο γενικός εισαγγελέας διατυπώνει δημοσία, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων οι οποίες, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαιτούν την παρέμβασή του. Το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται ούτε από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από την αιτιολογία βάσει της οποίας αυτός καταλήγει στις εν λόγω προτάσεις (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Exportslachterij J. Gosschalk κ.λπ., C-477/18 και C-478/18, EU:C:2019:1126, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Υπενθυμίζεται επίσης ότι ο Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Κανονισμός Διαδικασίας του δεν προβλέπουν τη δυνατότητα των ενδιαφερόμενων μερών να απαντούν στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα. Συνεπώς, η διαφωνία ενός ενδιαφερομένου με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ανεξαρτήτως των ζητημάτων που εξετάζονται με τις προτάσεις αυτές, δεν συνιστά αφ' εαυτής επαρκή λόγο για την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Exportslachterij J. Gosschalk κ.λπ., C-477/18 και C-478/18, EU:C:2019:1126, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Αφετέρου, κατά το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, ιδίως εάν κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς, ή όταν ένας διάδικος, μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής, επικαλείται νέο πραγματικό περιστατικό δυνάμενο να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της απόφασης του Δικαστηρίου, ή ακόμη όταν, προς επίλυση της διαφοράς, το Δικαστήριο χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχείρημα επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων ή των κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερομένων.

35 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Interseroh, η τελευταία, όπως και οι ενδιαφερόμενοι που μετείχαν στην παρούσα διαδικασία, είχαν τη δυνατότητα να εκθέσουν, τόσο κατά την έγγραφη όσο και κατά την προφορική διαδικασία, τα νομικά στοιχεία που θεωρούσαν κρίσιμα προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να ερμηνεύσει τον κανονισμό 1013/2006, ώστε να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο.

36 Συνεπώς, κανένα από τα στοιχεία που επικαλείται η Interseroh προς στήριξη του αιτήματός της για επανάληψη της προφορικής διαδικασίας δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει την επανάληψη αυτή σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

38 Με τα δύο προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στη διάταξη αυτή μείγμα απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, εφόσον κάθε τύπος αποβλήτων του μείγματος αυτού

εμπίπτει σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας –παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού αυτού– και εφόσον το μείγμα αυτό περιέχει ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %.

39 Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του κανονισμού 1013/2006 προβλέπει ότι οι μεταφορές αποβλήτων προοριζόμενων για αξιοποίηση, όταν η ποσότητα των μεταφερόμενων αποβλήτων υπερβαίνει τα 20 κιλά, υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού εφόσον, αφενός, κατά την παράγραφο 2, στοιχείο α′, του άρθρου 3 του κανονισμού, τα απόβλητα αυτά απαριθμούνται, μεταξύ άλλων, στο παράρτημα III του κανονισμού ή, αφετέρου, κατά την παράγραφο 2, στοιχείο β′, του εν λόγω άρθρου 3, τα μείγματα δύο ή περισσότερων αποβλήτων απαριθμούμενων στο παράρτημα αυτό –τα οποία δεν ταξινομούνται σε μία ενιαία καταχώριση στο παράρτημα III– έχουν σύνθεση που δεν μειώνει τη δυνατότητα περιβαλλοντικά ασφαλούς αξιοποίησης και περιλαμβάνονται στο παράρτημα IIIA του κανονισμού 1013/2006.

40 Στο μέτρο που το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α′, και το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 1013/2006 παραπέμπουν, αντιστοίχως, στα παραρτήματα III και IIIA του κανονισμού, πρέπει να εξεταστεί, σε πρώτο στάδιο, το περιεχόμενο του παραρτήματος III και ενδεχομένως, σε δεύτερο στάδιο, το περιεχόμενο του παραρτήματος IIIA του εν λόγω κανονισμού.

41 Όσον αφορά, κατά πρώτον, το παράρτημα III του κανονισμού 1013/2006, το εν λόγω παράρτημα περιέχει τον αποκαλούμενο «πράσινο» κατάλογο αποβλήτων και το μέρος I αυτού παραπέμπει στο παράρτημα IX της Σύμβασης της Βασιλείας, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού και στο οποίο περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η καταχώριση B3020, με τίτλο «Απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί».

42 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι τα μείγματα απορριμμάτων χαρτιού και χαρτονιού τα οποία συλλέγει η Interseroh, προκειμένου να μεταφερθούν προς ανακύκλωση στο εργοστάσιο που εκμεταλλεύεται η ESKA στις Κάτω Χώρες, πρέπει μεταξύ άλλων να αποτελούνται, τουλάχιστον κατά 90 %, από απόβλητα εμπίπτοντα σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, συναφώς, αν τέτοια μείγματα μπορούν να καταταγούν στη καταχώριση αυτή.

43 Επισημαίνεται προκαταρκτικώς ότι, στο παράρτημα IX της Σύμβασης της Βασιλείας, η καταχώριση B3020 περιλαμβάνει τέσσερις περιπτώσεις, εκ των οποίων η τέταρτη περιέχει δύο υποπεριπτώσεις, ενώ, στο κείμενο του παραρτήματος V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού 1013/2006 στη γαλλική γλώσσα, η καταχώριση αυτή διαρθρώνεται με διαφορετικό τρόπο, καθόσον περιλαμβάνει δύο περιπτώσεις, οι οποίες περιέχουν, αντιστοίχως, τρεις και δύο υποπεριπτώσεις.

44 Ειδικότερα, τονίζεται ότι, στο μέτρο που, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 5 του κανονισμού 1013/2006, από την απόφαση 93/98 προκύπτει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε τη Σύμβαση της Βασιλείας και ότι ο κανονισμός αυτός ενσωμάτωσε το περιεχόμενο της απόφασης του ΟΟΣΑ η οποία εναρμονίζει τον κατάλογο αποβλήτων με τη σύμβαση αυτή, οι διατάξεις της Σύμβασης της Βασιλείας αποτελούν, από την ημερομηνία κατά την οποία η Ένωση έγινε συμβαλλόμενο μέρος της εν λόγω σύμβασης, αναπόσπαστο τμήμα της έννομης τάξης της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της υπεροχής των συναπτόμενων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παράγωγου δικαίου, ο κανονισμός 1013/2006 πρέπει να ερμηνευθεί, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο με τη Σύμβαση της Βασιλείας (πρβλ. απόφαση της 11ης Απριλίου 2013, HK Danmark, C-335/11 και C-337/11, EU:C:2013:222, σκέψεις 29 και 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

45 Συνεπώς, για την ερμηνεία της καταχώρισης B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού 1013/2006, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο τρόπος με τον οποίο διαρθρώνονται οι διάφορες περιπτώσεις της στην καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας.

46 Κατόπιν της προκαταρκτικής αυτής παρατήρησης, διαπιστώνεται ότι η καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας καλύπτει τα «απόβλητα και απορρίμματα της παραγωγής χαρτιού ή χαρτονιού», εφόσον δεν έχουν αναμειχθεί με επικίνδυνα απόβλητα, και περιλαμβάνει τέσσερις περιπτώσεις. Κατά τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής, οι οποίες αντιστοιχούν στις τρεις υποπεριπτώσεις της πρώτης περίπτωσης της καταχώρισης B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κειμένου του κανονισμού 1013/2006 στη γαλλική γλώσσα, τέτοια απόβλητα και απορρίμματα είναι δυνατόν να προέρχονται από «αλεύκαστο χαρτί ή χαρτόνι ή κυματοειδές χαρτί ή χαρτόνι», από «άλλου τύπου χαρτί ή χαρτόνι, που παράγεται κυρίως από χαρτοπολτό χημικώς λευκασμένο, μη χρωματισμένο στη μάζα του» ή από «χαρτί ή χαρτόνι που παράγεται κυρίως από μηχανικό χαρτοπολτό (π.χ. εφημερίδες, περιοδικά και παρόμοια έντυπα)». Η τέταρτη περίπτωση της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας, η οποία αντιστοιχεί, στο κείμενο του κανονισμού 1013/2006 στη γαλλική γλώσσα, στη δεύτερη περίπτωση της καταχώρισης B3020 που παρατίθεται στο εν λόγω παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, αφορά «άλλα είδη» και περιλαμβάνει, χωρίς η απαρίθμηση να είναι περιοριστική, τα «επικολλητά χαρτόνια» και το «αξεδιάλεχτο άχρηστο υλικό».

47 Επομένως, πρώτον, από τη διάρθρωση της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας καθώς και από τη διατύπωση των τεσσάρων περιπτώσεων της εν λόγω καταχώρισης προκύπτει ότι οι περιπτώσεις αυτές καλύπτουν διαφορετικούς τύπους αποβλήτων και απορριμμάτων χαρτιού ή χαρτονιού, χωρίς να κάνουν λόγο για μείγματα αποβλήτων που να εμπίπτουν στους διάφορους αυτούς τύπους.

48 Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της διατύπωσης της τέταρτης περίπτωσης της ως άνω καταχώρισης, η τελευταία αυτή περίπτωση πρέπει να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια ότι αφορά άλλους τύπους αποβλήτων και απορριμμάτων χαρτιού ή χαρτονιού πλην εκείνων που εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της εν λόγω καταχώρισης.

49 Επομένως, δεδομένης της διατύπωσής της, η καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού 1013/2006, έχει την έννοια ότι τα απόβλητα που απαριθμούνται στις τέσσερις περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής αντιστοιχούν, ανά περίπτωση, σε έναν τύπο αποβλήτων και ότι στην εν λόγω καταχώριση δεν εμπίπτουν μείγματα αποτελούμενα από απόβλητα των διάφορων αυτών τύπων.

50 Δεύτερον, η ερμηνεία αυτή είναι η μόνη που μπορεί να συνάδει με τη γενική οικονομία του κανονισμού 1013/2006. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού αυτού αναφέρεται ρητώς στα μείγματα αποβλήτων τα οποία δεν ταξινομούνται σε μία ενιαία καταχώριση στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού, αποτελούνται από δύο ή περισσότερα απόβλητα απαριθμούμενα στο παράρτημα αυτό και περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙΑ του εν λόγω κανονισμού. Το σημείο 3, στοιχείο ζ′, του παραρτήματος ΙΙΙΑ, όμως, μνημονεύει ειδικώς τα μείγματα αποβλήτων που εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 43 των προτάσεών της, το εν λόγω παράρτημα ΙΙΙΑ θα στερούνταν της πρακτικής αποτελεσματικότητάς του εάν η καταχώριση B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού 1013/2006, ειδικότερα δε η τελευταία περίπτωσή της η οποία αφορά «άλλα είδη», είχε την έννοια ότι περιλαμβάνει μείγματα αποβλήτων αποτελούμενα από απόβλητα που μνημονεύονται στις λοιπές περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής.

51 Τρίτον, η ερμηνεία η οποία απορρέει από τη διατύπωση της καταχώρισης B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού 1013/2006, υπό το πρίσμα της αντίστοιχης καταχώρισης του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας, καθώς και από τη γενική οικονομία του κανονισμού είναι σύμφωνη με τον σκοπό της προστασίας του περιβάλλοντος τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός αυτός. Κατά την αιτιολογική σκέψη 7, ο εν λόγω κανονισμός οργανώνει και ρυθμίζει την

παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

52 Ειδικότερα, το γεγονός ότι, κατ' εξαίρεση, οι μεταφορές αποβλήτων τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση και μνημονεύονται στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων του παραρτήματος III του κανονισμού 1013/2006 δεν υπόκεινται γενικώς στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης που προβλέπει ο τίτλος II, κεφάλαιο I, του κανονισμού αυτού οφείλεται στο ότι οι μεταφορές των εν λόγω αποβλήτων ενέχουν λιγότερους κινδύνους για το περιβάλλον, πράγμα το οποίο επιτρέπει, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 15 του κανονισμού, να επιβάλλεται ένα ελάχιστο επίπεδο παρακολούθησης και ελέγχου, απαιτώντας να συνοδεύονται οι μεταφορές αυτές από ορισμένες πληροφορίες.

53 Επομένως, ο σκοπός της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός 1013/2006 δεν επιτρέπει να ερμηνεύεται η καταχώριση B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού αυτού κατά τρόπο ώστε μείγματα που δεν μνημονεύονται ρητώς στην εν λόγω καταχώριση να υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού, οι οποίες είναι λιγότερο αυστηρές από εκείνες που προβλέπονται στο πλαίσιο της διαδικασίας προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού.

54 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η καταχώριση B3020 που παρατίθεται στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος B, του κανονισμού 1013/2006 αφορά μόνο τα απόβλητα τα οποία εμπίπτουν σε κάθε τύπο απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί που μνημονεύονται στις διάφορες περιπτώσεις της ως άνω καταχώρισης. Επομένως, η εν λόγω καταχώριση δεν καλύπτει τα μείγματα αποβλήτων που αποτελούνται από απόβλητα τα οποία, θεωρούμενα χωριστά, θα ενέπιπταν στις διάφορες αυτές περιπτώσεις. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω μείγματα δεν μπορούν να καταταγούν στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων του παραρτήματος III του κανονισμού 1013/2006, πράγμα το οποίο αποκλείει την κατ' άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπαγωγή τους στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού.

55 Λαμβανομένου υπόψη του ενδιάμεσου αυτού συμπεράσματος, πρέπει να εξεταστεί, κατά δεύτερον, το περιεχόμενο του παραρτήματος IIIA του κανονισμού 1013/2006, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η ρύθμιση του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού έχει εφαρμογή στα επίμαχα μείγματα αποβλήτων.

56 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 48 της παρούσας απόφασης, το σημείο 3, στοιχείο ζ', του εν λόγω παραρτήματος IIIA μνημονεύει ειδικώς τα μείγματα αποβλήτων τα οποία αποτελούνται από απόβλητα που κατατάσσονται στην καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας, εφόσον πρόκειται μόνο για μείγματα αποβλήτων που εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής.

57 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η παρουσία ανεπιθύμητων υλών σε ποσοστό έως 10 % στη σύνθεση των μειγμάτων αποβλήτων, εφόσον κάθε τύπος αποβλήτων των μειγμάτων αυτών εμπίπτει σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της ως άνω καταχώρισης, αποκλείει το ενδεχόμενο κατάταξης των εν λόγω μειγμάτων στην καταχώριση αυτή.

58 Επισημαίνεται, πρώτον, ότι το αιτούν δικαστήριο αναφέρει ότι τα μείγματα αποβλήτων που μεταφέρει η Interseroh προς ανακύκλωση στις Κάτω Χώρες ενδέχεται να περιέχουν χαρτόνια συσκευασίας υγρών προϊόντων σε ποσοστό 4 %. Από τα στοιχεία της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι το χαρτόνια αυτά είναι δυνατόν να εμπίπτουν στην καταχώριση B3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι τα χαρτόνια συσκευασίας υγρών προϊόντων, όταν συνιστούν απόβλητα, μπορούν να καταταγούν στην καταχώριση «απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί». Ωστόσο, εφόσον δεν

αντιστοιχούν σε κανέναν από τους τύπους αποβλήτων που μνημονεύονται στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εμπίπτουν στην τέταρτη περίπτωση της εν λόγω καταχώρισης, η οποία έχει υπολειμματικό χαρακτήρα.

59 Επομένως, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο όσον αφορά την παρουσία χαρτονιών συσκευασίας υγρών προϊόντων στα επίμαχα μείγματα αποβλήτων, η παρουσία τέτοιων χαρτονιών έχει ως συνέπεια ότι τα μείγματα αυτά αποτελούνται από απόβλητα τα οποία κατατάσσονται όχι μόνο σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης αυτής, αλλά και στην τέταρτη περίπτωσή της, με αποτέλεσμα τα εν λόγω μείγματα να μην καλύπτονται από το σημείο 3, στοιχείο ζ′, του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006, του οποίου η σαφής διατύπωση αναφέρεται μόνο στα μείγματα αποβλήτων που αποτελούνται από απόβλητα εμπίπτοντα στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της εν λόγω καταχώρισης, και, ως εκ τούτου, να μη συγκαταλέγονται στα μείγματα του παραρτήματος αυτού. Συνεπώς, τέτοια μείγματα δεν υπόκεινται στη διαδικασία ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού.

60 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, ακόμη και σε περίπτωση που τα επίμαχα μείγματα αποβλήτων δεν περιέχουν χαρτόνια συσκευασίας υγρών προϊόντων, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι τα μείγματα αυτά ενδέχεται, εν πάση περιπτώσει, να περιέχουν άλλες ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 7 %.

61 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν τέτοια μείγματα αποβλήτων ενδέχεται να εμπίπτουν στο παράρτημα ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το σημείο 1 του παραρτήματος αυτού, τα μείγματα αποβλήτων, ανεξάρτητα από το αν περιλαμβάνονται στον κατάλογο μειγμάτων αποβλήτων ο οποίος παρατίθεται στο εν λόγω παράρτημα ΙΙΙΑ, δεν είναι δυνατόν να υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού, εάν έχουν μολυνθεί από άλλα υλικά σε βαθμό που είτε να αυξάνει τους κινδύνους που σχετίζονται με τα απόβλητα αυτά τόσο ώστε να πρέπει να υπαχθούν στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης, λαμβανομένων υπόψη των επικίνδυνων χαρακτηριστικών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 91/689, είτε να εμποδίζει την αξιοποίηση των αποβλήτων με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο.

62 Ειδικότερα, καταρχάς, από τη διατύπωση του σημείου 1 του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006 προκύπτει ότι ένα μείγμα αποβλήτων μνημονευόμενων στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙΙΑ δεν εξαιρείται από τον κατάλογο αυτόν για τον λόγο και μόνον ότι το μείγμα, πέραν των αποβλήτων που απαριθμούνται ρητώς στον εν λόγω κατάλογο, περιέχει και ανεπιθύμητες ύλες. Πράγματι, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 53 των προτάσεών της, η ύπαρξη του εν λόγω σημείου 1 καταδεικνύει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης γνώριζε ότι είναι τεχνικώς δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να εξασφαλιστεί η απόλυτη ομοιογένεια κάθε ροής αποβλήτων.

63 Εξάλλου, επισημαίνεται, αφενός, ότι η προϋπόθεση που προβλέπεται στο σημείο 1, στοιχείο α′, του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006 έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει ότι τα μείγματα αποβλήτων του παραρτήματος αυτού, τα οποία, λόγω των ανεπιθύμητων υλών που περιέχουν, ενέχουν αυξημένους κινδύνους για το περιβάλλον, υπόκεινται στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης. Ειδικότερα, οι εν λόγω κίνδυνοι πρέπει να αξιολογούνται υπό το πρίσμα των επικίνδυνων χαρακτηριστικών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 91/689, το οποίο έχει περιληφθεί, κατόπιν της κατάργησης της οδηγίας αυτής, στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2008/98.

64 Αφετέρου, η προϋπόθεση που θέτει το σημείο 1, στοιχείο β′, του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006 παραπέμπει στην απαίτηση περί «περιβαλλοντικά ορθής αξιοποίησης». Μολονότι η έννοια αυτή δεν ορίζεται ρητώς στον κανονισμό, εντούτοις πρέπει να επισημανθεί ότι, ακολουθώντας τον ορισμό που δίδει στην έννοια της «περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης» το άρθρο 2, σημείο 8, του εν λόγω κανονισμού, η περιβαλλοντικά ορθή αξιοποίηση των αποβλήτων αφορά τη λήψη κάθε πρακτικά δυνατού μέτρου προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η αξιοποίηση των

αποβλήτων διεξάγεται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τις δυσμενείς συνέπειες που ενδέχεται να προκύψουν από τα εν λόγω απόβλητα.

65 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 33 του κανονισμού αυτού, τα απόβλητα πρέπει να μεταφέρονται στη χώρα προορισμού χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, τούτο δε καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς. Συναφώς, όταν η μεταφορά γίνεται εντός της Ένωσης, το εν λόγω άρθρο 49, παράγραφος 1, επιτάσσει να τηρούνται, μεταξύ άλλων, οι απαιτήσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/12 –του οποίου οι διατάξεις έχουν περιληφθεί στο άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98–, κατά τις οποίες η αξιοποίηση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος, ούτε για την πανίδα και τη χλωρίδα, χωρίς να προκαλούνται ενοχλήσεις από τον θόρυβο ή τις οσμές και χωρίς να βλάπτονται οι τοποθεσίες και τα τοπία που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

66 Λαμβανομένης υπόψη της διευκρίνισης αυτής, επισημαίνεται ότι, κατά την εφαρμογή της προϋπόθεσης του σημείου 1, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006, είναι αναγκαίο να εξετάζεται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν το είδος και το ποσοστό των ανεπιθύμητων υλών που περιέχονται σε μείγμα αποβλήτων περιλαμβανόμενων στο παράρτημα ΙΙΙΑ εμποδίζουν την αξιοποίηση των εν λόγω αποβλήτων με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο. Όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 64 των προτάσεών της, πρόκειται καταρχήν για πραγματικό ζήτημα του οποίου η επίλυση εναπόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και, κατά περίπτωση, στα εθνικά δικαστήρια.

67 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως εξέθεσαν μεταξύ άλλων η Ολλανδική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής, ο κανονισμός 1013/2006 δεν περιέχει κανένα άλλο κριτήριο που να καθιστά δυνατό να διευκρινιστεί περαιτέρω το περιεχόμενο της εν λόγω προϋπόθεσης που διαλαμβάνεται στο σημείο 1, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006.

68 Επομένως, πρέπει να παρέχεται σε κάθε κράτος μέλος ορισμένο περιθώριο εκτίμησης κατά την εφαρμογή του εν λόγω σημείου 1. Προς τούτο, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να θεσπίζουν κριτήρια που να καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των περιστάσεων υπό τις οποίες η παρουσία ανεπιθύμητων υλών σε μείγμα αποβλήτων εμποδίζει τη δυνατότητα αξιοποίησης του μείγματος αυτού με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, υπό την προϋπόθεση ότι, θεσπίζοντας τέτοια κριτήρια, δεν θίγουν ούτε το περιεχόμενο ούτε την αποτελεσματικότητα του κανονισμού 1013/2006, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 12ης Απριλίου 2018, Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, σκέψη 47).

69 Ειδικότερα, σε περίπτωση θέσπισης τέτοιων κριτηρίων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι η εφαρμογή της κατ' άρθρο 18 του κανονισμού 1013/2006 διαδικασίας σχετικά με τις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης συνιστά παρέκκλιση από την εφαρμογή της γενικής διαδικασίας προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Συνεπώς, το άρθρο 3, παράγραφος 2, καθώς και, ιδίως, το παράρτημα ΙΙΙΑ του εν λόγω κανονισμού, το οποίο διευκρινίζει το περιεχόμενο της τελευταίας αυτής διάταξης, πρέπει καταρχήν να ερμηνεύονται στενά.

70 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι το σημείο 1 του εν λόγω παραρτήματος ΙΙΙΑ επιδιώκει, ακριβώς, να εξασφαλίσει ότι η κατ' άρθρο 18 του κανονισμού 1013/2006 διαδικασία σχετικά με τις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης εφαρμόζεται μόνο στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών του κανονισμού αυτού, καθόσον η μεταφορά μειγμάτων αποβλήτων, κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διαδικασίας, πραγματοποιείται μόνον εφόσον δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ,

ο οποίος συνίσταται στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και με τις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης επί των οποίων στηρίζεται η πολιτική της Ένωσης στον τομέα αυτόν.

71 Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού 1013/2006 θα μπορούσε να αποτελέσει στοιχείο δυνάμενο να λειτουργήσει ως βάση για να συναχθούν κριτήρια που θα λάμβαναν, ειδικότερα, υπόψη το είδος των ανεπιθύμητων υλών, τις ιδιότητες των αποβλήτων που περιέχουν ανεπιθύμητες ύλες και την ενδεχόμενη επικινδυνότητά τους, την ποσότητα των υλών αυτών και τη διαθέσιμη τεχνολογία, όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 59 των προτάσεών της.

72 Στο πλαίσιο αυτό, η θέσπιση κριτηρίων που προσδιορίζουν τις περιστάσεις υπό τις οποίες η παρουσία ανεπιθύμητων υλών σε μείγμα αποβλήτων εμποδίζει τη δυνατότητα αξιοποίησης του μείγματος αυτού με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο είναι ικανή να παράσχει στις αρμόδιες εθνικές αρχές καθώς και στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να γνωρίζουν εκ των προτέρων αν η μεταφορά μείγματος αποβλήτων στο εσωτερικό της Ένωσης μπορεί να πραγματοποιηθεί βάσει της κατ' άρθρο 18 του κανονισμού 1013/2006 διαδικασίας σχετικά με τις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, πράγμα το οποίο συμβάλλει στην παροχή μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου και στην εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της διαδικασίας αυτής.

73 Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί αφενός ότι, ελλείψει τέτοιων κριτηρίων, οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να προβαίνουν σε κατά περίπτωση εκτίμηση, προκειμένου να εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός αυτός, την αποτελεσματική εφαρμογή του τελευταίου, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας ενημέρωσης του άρθρου 18 σε μείγματα αποβλήτων.

74 Αφετέρου, εάν οι αρμόδιες εθνικές αρχές διατηρούν αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον το οικείο μείγμα αποβλήτων μπορεί να αξιοποιηθεί με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, κατά την έννοια του σημείου 1, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού αυτού, οι εν λόγω αρχές οφείλουν, προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα επαρκές επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, να εφαρμόσουν τη γενική διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού.

75 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 74 των προτάσεών της, ενόσω δεν έχει αναληφθεί καμία νομοθετική πρωτοβουλία για τον καθορισμό κοινών κριτηρίων όσον αφορά το ανεκτό είδος και το ανεκτό ποσοστό μόλυνσης των μειγμάτων αποβλήτων από ανεπιθύμητες ύλες, κριτηρίων τα οποία θα καθιστούσαν δυνατή την ομοιόμορφη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση της προϋπόθεσης που θέτει το σημείο 1, στοιχείο β', του παραρτήματος αυτού, μπορεί να τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 28, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Κατά τη διάταξη αυτή, όταν οι αρχές του κράτους μέλους αποστολής και οι αρχές του κράτους μέλους προορισμού δεν μπορούν να συμφωνήσουν ως προς την ταξινόμηση ενός φορτίου αποβλήτων και, επομένως, ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας σχετικά με τις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 του κανονισμού, τα εν λόγω απόβλητα θεωρείται ότι απαριθμούνται στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού. Υπόκεινται, συνεπώς, στη διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006.

76 Εν προκειμένω, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα στοιχεία εκτίμησης, αν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η παρουσία ανεπιθύμητων υλών στο επίμαχο μείγμα αποβλήτων συνεπάγεται ότι, δεδομένων των απαιτήσεων που απορρέουν από το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙΑ του κανονισμού 1013/2006, το εν λόγω μείγμα δεν μπορεί να καταταγεί στον κατάλογο μειγμάτων αποβλήτων του παραρτήματος αυτού και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να υπαχθεί, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού, στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης κατά την έννοια του άρθρου 18 του εν λόγω κανονισμού.

77 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:

– το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε μείγμα απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, εφόσον κάθε τύπος αποβλήτων του μείγματος αυτού εμπίπτει σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης Β3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης της Βασιλείας –παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού αυτού– και εφόσον το μείγμα αυτό περιέχει ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %·

– το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε ένα τέτοιο μείγμα αποβλήτων εφόσον, αφενός, το μείγμα αυτό δεν περιέχει υλικά τα οποία εμπίπτουν στην τέταρτη περίπτωση της καταχώρισης Β3020 του παραρτήματος IX της εν λόγω σύμβασης –παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού αυτού– και, αφετέρου, πληρούνται οι προϋποθέσεις του σημείου 1 του παραρτήματος IIIA του εν λόγω κανονισμού, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

78 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πέραν των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2002 της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 2015, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε μείγμα απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, εφόσον κάθε τύπος αποβλήτων του μείγματος αυτού εμπίπτει σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης Β3020 του παραρτήματος IX της Σύμβασης για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους, η οποία υπεγράφη στη Βασιλεία στις 22 Μαρτίου 1989 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 –παραρτήματος παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού αυτού–, και εφόσον το μείγμα αυτό περιέχει ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %.

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 1013/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2015/2002, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε ένα τέτοιο μείγμα αποβλήτων εφόσον, αφενός, το μείγμα αυτό δεν περιέχει υλικά τα οποία εμπίπτουν στην τέταρτη περίπτωση της καταχώρισης Β3020 του παραρτήματος IX της εν λόγω σύμβασης –παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού αυτού– και, αφετέρου, πληρούνται οι προϋποθέσεις του σημείου 1 του παραρτήματος IIIA του εν λόγω κανονισμού, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)